

mensgeworden en heeft

Onder ons

gewoond

Contactblad Missiezusters Dienaressen van de Heilige Geest

Jaargang 49, december 2015

Inhoud december 2015

1. *EURO vergadering*
2. *Evangelisch*
3. *SSpS - SVd*
4. *Lourdes*
5. *Ontmoetingsdag*
6. *Gouden*
7. *Even voorstellen*
8. *Hallo Amsterdam*
9. *HK 1000*
10. *Generale visitatie*
11. *Proef Project*
12. *In memoriam*
13. *Wensen*
14. *Mededelingen*

Lieve zusters, lezers

De Generale Visitatie is net achter de rug. Het is een geschenk voor ons allen in de provincie, zowel persoonlijk als gemeenschappelijk. Onze visitatrice, Zuster Eleonora Cichon, is drie weken bij ons geweest. Aan de hand van het agenda - plan trok ze rond, van de ene gemeenschap naar de andere, van de ene groep naar de andere, van de ene zuster naar de andere.

Ze heeft duidelijke sporen nagelaten. Sporen die indruk op ons gemaakt hebben. Sporen die inspirerend, bezielend en uitdagend zijn. Sporen die meer en grotere toewijding en betrokkenheid van ons vragen. Die sporen krijgen een gezicht via Zuster Eleonora's aanbevelingen wat betreft: de voortdurende vorming, de te organiseren programma's, en over de gemeenschappen. Dit alles om de **communio** te bevorderen.

Het is onze taak, ieder van ons, om deze aanbevelingen gestalte te geven, te proberen ze te verwezenlijken. Met z'n allen gaan we aan de slag. Stap voor stap laten we deze uitdagingen geboren worden in ons leven als SSpS in onze provincie. Zuster Eleonora heeft drie weken met ons meegeleefd, ze heeft veel naar ons geluisterd. Ze heeft veel gezien en heeft geprobeerd onze situatie te begrijpen. Ze heeft woorden van inspiratie, bemoediging, bezieling, van wijsheid en hoop aan ons doorgegeven.

Het is heel toepasselijk dat we ons nu bevinden in de sfeer van de Advent na afloop van de Visitatie: "Naar U gaat onze verlangen, Heer, om herboren te worden als Provincie, als SSpS in deze tijd...help ons dat we elkaar steunen deze voornemens te realiseren zodat Jezus, de God – met - ons, écht herboren mag worden onder ons en onder de mensen met en voor wie we leven en werken". Dan is het écht **Kerstmis voor ons allen!**

Zalig Kerstfeest en Genadevol Nieuwjaar!

Lieve groet,
Zr. Melina Polo SSpS

Wij hopen op medewerking van u allen: als u een bijdrage voor een artikel voor ons contactblad heeft, vragen we het in te zenden vóór 15 februari 2016 naar onze e-mail adres: newonderons@gmail.com

EURO - VERGADERING

24-29 augustus 2015 in Moederhuis Steyl

De Euro-vergadering werd dit jaar, 2015, gehouden in ons Moederhuis te Steyl van 24 - 29 augustus. Dit keer werd deze door de Nederlandse Provincie georganiseerd.

Achtentwintig zusters waren aanwezig en de SVD Euro-zone werd vertegenwoordigd door Pater Peter Duscika, de zonale coördinator.

De bijeenkomst had als thema: *“Vorming als een spiritueel proces.”* Daarom namen ook de zusters van de Vorming en het Roepingen- en Jongerenpastoraat hier aan deel. Vanuit onze provincie waren de Zusters Celine, Elvira, Shyny en Lili aanwezig. Zuster Lili had ook voor de aankleding van de zaal en de technische kant gezorgd.

Zuster Cristina Avalos, generaal bestuurslid, was de spreekster om het thema te verdiepen. Ze hield haar lezing aan de hand van het boek van Ronald Rolheiser OMI: *“The Holy Longings”* (vrij vertaald: *“De heilige verlangens”*). Het was voor ons allen een verrijkende lezing, goed voor onze voortdurende vorming. Ik wil jullie de inhoud daarvan niet onthouden. Daarom geef ik deze hier weer.

Wat is spiritualiteit?

Spiritualiteit gaat niet om het nemen van stilte of het kiezen van spirituele activiteiten zoals naar de kerk gaan, bidden of mediteren, lezen van spirituele boeken of iets spiritueels ondernemen zoals bedevaarten.

Maar het gaat eigenlijk om de basis. Voor we iets expliciet religieus of spiritueels doen, begint dit met wat binnen in ons brandt. Wat doen we met dit vuur? Hoe kunnen we dit vuur in goede banen leiden? Wat we hiermee doen is onze spiritualiteit.

Onder Ons Provincie Nederland

Dus eigenlijk hebben we allemaal een eigen spiritualiteit of we dit willen of niet, of we religieuzen zijn of niet. Spiritualiteit is meer dan over het kunnen slapen in de nacht of niet, of we naar de kerk gaan of niet.

Het gaat er om: geïntegreerd zijn of gedesintegreerd zijn; of we binnen de gemeenschap zijn of alleen zijn; of we in harmonie leven met Moeder Aarde, of dat we van haar vervreemd raken; of we ons door een expliciet religieus idee sowieso laten vormen of dat we ons laten beïnvloeden; of we op allerlei manieren gezond of ongezond leven; of we liefdevol zijn of bitter worden.

Wat vorm geeft aan ons doen, dat is onze spiritualiteit. En wat vorm geeft aan ons doen is ons verlangen, is onze begeerte. Onze begeerte spoort ons aan tot actie. Dit kan op twee manieren: van grotere integratie of desintegratie binnen onze persoonlijkheid, geest en lichaam - of tot het versterken of het verslechteren van onze relaties tot

God, tot de ander en tot de kosmische wereld. De gewoontes en disciplines die we gebruiken om vorm te geven aan onze begeerte, wordt dan de basis voor een spiritualiteit, ongeacht of deze een expliciet religieuze dimensie heeft of zelf bewust gekozen wordt. Spiritualiteit heeft te maken met wat we doen met de begeerte/met onze verlangens.

Zr. Cristina gaf een lezing aan de hand van dit boek van Rolheiser. Hierin geeft zij de vier Essentiële Aspecten van een Christelijke Spiritualiteit - de vier steunpilaren weer, die niet te compromitteren zijn. Dit zijn de steunpilaren van een gezonde christelijke spiritualiteit. Het zijn de universeel voorgeschreven spirituele

uitdagingen die Jezus zelf heeft voorgeleefd en die men niet kan compromitteren binnen het discipel van Christus zijn.

Wat zijn deze essentiële aspecten?

- 1 persoonlijk/privé gebed en persoonlijk levensverhaal.
- 2 sociale rechtvaardigheid of gerechtigheid
- 3 zachtheid van het hart/zachtmoedigheid of mildheid van hart en geest
- 4 gemeenschap/gemeenschap als een grondwettelijke, innig verbonden gemeenschap die leidt tot ware navolging van Jezus.

1. Persoonlijk gebed en persoonlijk levensverhaal - in en met alles ook in de kleinste privé aangelegenheden. Dit vraagt ons om in verborgenheid te bidden, om een persoonlijke relatie met Hem en door Hem met God. De toets of we een persoonlijke relatie hebben met God bestaat erin het onderhouden van Gods geboden: "Als iemand van Mij houdt, zal hij/zij mijn geboden onderhouden". Hij/zij zal trouw zijn in het naleven van de geboden. Dat is het enige, echte criterium of het gebed echt is, of dat het een illusie is. Eén van de ankers van het spirituele leven is ons persoonlijk gebed en ons persoonlijk leven.

2. Sociale rechtvaardigheid/gerechtigheid – Menige christen zou verbaasd zijn te horen dat de roep om sociale gerechtigheid voor de armen net zo belangrijk is als de vraag om ons privé gebedsleven en ons persoonlijk leven in orde te maken. Jezus' uitdaging/leer hierover is heel sterk en heel consequent in het Evangelie en geeft geen ruimte voor dubbelzinnigheid. De roep om betrokken te zijn om de armen te

helpen, om gerechtigheid voor hen te laten zegevieren, laat geen compromis toe. Dit is een heel sterke pilaar van onze christelijke spiritualiteit. We kunnen met God geen relatie aangaan wanneer we de armen in de kou laten staan, hun pijn en strijd in hun leven ons niet laten raken. We dienen ons af te vragen hoe onze levensstijl ertoe bij kan dragen deze situatie te verbeteren. Het is iets dat in het hart van het Evangelie ligt en hetgeen Jezus als de ultieme maatstaf maakt bij het laatste oordeel.

3. Mildheid van hart en geest – Heiligheid heeft met dankbaarheid te maken. Een heilige te zijn betekent dat je vurig ingesteld bent met dankbaarheid zonder meer. *"Heiligheid betekent ook mildheid van hart en geest en is net zo belangrijk als het doen van gerechtigheid en het spreken van de waarheid"*, volgens Gustavo Gutierrez, de vader van de bevrijdingstheologie.

Onze taak als christenen is om de wereld te transformeren ten goede door liefde en gerechtigheid. Maar het is hem/ haar duidelijk dat het ons niet zal lukken wanneer we dit doen vanuit boosheid of schuldgevoel. Alleen één soort van mensen kan de wereld spiritueel transformeren: dat is iemand met een dankbaar hart. Jezus is ook heel

duidelijk hierin. In de parabel van de Verloren Zoon leert Hij ons dat we van het Vadershuis vervreemd kunnen raken door ontrouw en zwakheid (de jongere broer) of door bitterheid en boosheid (de oudere broer). Wat de Vader echt van ons wil is barmhartig te zijn zoals de Vader barmhartig is. Het evangelie vraagt van ons een mild en dankbaar hart te hebben dat niet kan schipperen om aan de eisen van de geboden en de beoefening van sociale gerechtigheid te kunnen voldoen.

4. Gemeenschapsleven als een grondwettelijk, innig verbonden gemeenschap van echte aanbidding – Jezus' manier om dit tot uitdrukking te brengen is minder intellectueel, maar is wel heel helder. Hij maakt ons duidelijk dat God ons niet alleen roept als individu, maar vooral ook als gemeenschap. Ook wil Hij ons duidelijk maken dat de manier waarop we met elkaar omgaan spiritueel is, dat deze heeft te maken met onze relatie met God. Voor Jezus zijn deze twee grote geboden onlosmakelijk met elkaar verbonden: God en elkaar beminnen. Bovendien is voor Jezus je naaste beminnen niet iets abstracts.

Belangrijk is wanneer we God in de hemel aanbidden, dat we ons dan ook verbonden weten met een biddende gemeenschap op aarde. Vandaar zegt Hij dat wie beweert dat hij van zijn onzichtbare God houdt, maar weigert een relatie aan te gaan met een zichtbare naaste, een leugenaar is. Want men kan alleen God, die Liefde is, beminnen wanneer men concreet betrokken is met mensen.

Het is goed hiervan bewust te zijn en te proberen deze vier steunpilaren van ons christen-zijn in ons dagelijks leven te beoefenen.

Op de vierde dag ging de groep naar de Deltawerken in Zeeland. De zusters en pater Peter waren onder de indruk van het tot stand brengen van deze collosale en heel belangrijke verworvenheden van Nederland. Echt indrukwekkend! Vanuit de Deltawerken gingen wij naar Uden om daar onze zusters te ontmoeten. Een heerlijk diner sloot ons uitstapje af.

Wat een mooi samenzijn van Europese zusters!

Melina SSpS

EVANGELISCH, PROFETISCH, HOOPVOL

In verband met het jaar van het Godgewijde leven vond er op 3 en 4 september in het Dominicanenklooster te Huissen een ontmoeting plaats voor religieuzen, die actief betrokken zijn bij het interne en externe apostolaat van de gemeenschap. Het thema was: “Evangelisch, profetisch, hoopvol”.

Uitgangspunt van deze bijeenkomst was de oproep van paus Franciscus, om het heden met passie te beleven. Van onze provincie hadden Zr. Elvira en ik de gelegenheid om deel te nemen aan deze ontmoetingsdagen. Er waren 22 deelnemers.

Mevrouw Mirjam Dirkx van de Levensboom was dagvoorzitter en volgens mijn observatie was zij echt een innerlijk bewogen mens. **Hoe geef ik vorm aan evangelische leven in mijn situatie?** Dit onderwerp werd behandeld door drie religieuzen op basis van hun toekomstbeeld.

Zr. Rafael Roelof OCSO

(Trappistin) vindt dat ze trouw moet blijven aan haar zending, want Christus is haar ideaal voor haar leven. Stilte en gebed zijn het houvast van het ritme van het leven als Trappistin. Zij vindt haar passie op Stille Zaterdag: het gevoel van verlaten zijn, in de steek gelaten, eenzaamheid, dood; er is meer dan de dood; spanning uithouden van Goede Vrijdag tot Pasen.

Nikolos Sintobin Jezuiet is actief in Media/internet apostolaat: Dag-meditatie en overweging over de dag van de lezing opzetten op apps. Hij deelde ook de kracht van twee aan twee te worden uitgezonden. Uitzending, persoonlijk en gemeenschappelijk gebed, onderscheiding der geesten zijn de kernpunten uit hun tradities als jezuïeten. Hij noemde het belang van het gemeenschapsleven en het apostolaat van verzoening, van het afstand nemen van comfort om je passie te beleven en waar te maken.

Holkje van de Veer was de derde die deelde over haar leven. Zij was niet katholiek opgegroeid, maar is later Dominicanes geworden. Zij vond veel tegenwind in het klooster, een houding van: het is bijna afgelopen, wij zijn oud. Hoewel zij lichamelijk beperkt is, voelt zij de energie om positieve uitdagingen tegemoet te gaan. Het is onze verantwoordelijkheid om anderen te laten proeven en voelen dat het religieuze

leven de moeite waard is. Daarna hadden wij verschillende workshops en bibliodrama's, meditatief schilderen en Lectio Divina.

Op de tweede dag hebben drie congregaties hun hoopvol bestaan gepresenteerd:

- a) **Het project Casella van de zusters Augustinessen in Hilversum.**
- b) Het ontstaan en bestaan van de geestelijke familie '**Het Werk**' en
- c) Een initiatief van **frater Casper Geertman.**

Wat vooral naar voren kwam was:

- Dankbaarheid voor het verleden.
- Passie voor het heden, verantwoordelijkheid nemen, comfort - zone verlaten, je netten uitgooien naar het diepe, enthousiasme en ontplooiing.
- Waardig voltooien in vreugde en tevredenheid.
- Hoop voor de toekomst, nieuwe wegen zoeken, samenwerken met anderen, grenzen openen.

Het waren verrijkende dagen. Samen met anderen de passie opwekken en met hoop doorzetten.

Celine SSpS

SVD - SSPS

Ontmoetingsdag, 5 september in Uden

Jaarlijks hebben de SVD en de SSpS een ontmoetingsdag, afwisselend van plaats, de ene keer in Uden, het andere jaar in Teteringen. Dit jaar was deze in Uden.

We zijn de dag natuurlijk begonnen met de Eucharistieviering, waarbij pater Kees Maas voorging. Hij heette ons welkom op deze bijzondere dag. Hij vergeleek deze ontmoetingsdag met de ontmoeting tussen Franciscus en Clara, die elkaar opzochten en inspireerden. Ook wij willen elkaar weer eens in de ogen zien en elkaar bemoedigen voor ons leven en onze missionaire taak...

Verder citeer ik hier de homilie: *"Op het station in Breda was ooit een poster opgehangen met als tekst: "Jezus redt!" Iemand had er met een viltstift achter geschreven: "Jezus redt het nooit!" Een tweede had er nog een woord aan toegevoegd: "Jezus redt het nooit... alleen!"* De kortste preek die ik ooit gehoord heb.

Ik denk dat in die ene zin een diepe betekenis vervat ligt, die alles te maken heeft met onze zending als missionaris. Jezus redt het nooit alleen. Jezus' zending gaat door, ook na Zijn dood. Maar Hij heeft er ons mensen bij nodig. Maar hoe had Hij dat gedacht? Was het met Zijn dood niet helemaal afgelopen? Finito! En dan zien we elf bange leerlingen bijeen zitten: onzeker, klein, beschaamd.

Een elftal zonder coach; een stelletje ongeregeld, zou je mogen zeggen. Moet daar nou een wereldkerk uit groeien? Niemand die er nog een cent voor geeft. Maar dan overkomt hen iets, waar ze zelf niets van begrijpen. Ze krijgen de Geest, zij krijgen een nieuwe spirit. En bange mannekes worden moedige apostelen, die zullen worden uitgezonden naar de hele wereld. Maar ze kunnen pas gezonden worden, als ze diep verbonden zijn met Hem, die hen zijn Geest zendt. Als de Geest van Jezus hen bezielt. Als Hij over hen Zijn Ruach uitblaast en zegt: "Ontvangt de Heilige Geest, de Ruach". Hier zien we dat Pasen en Pinksteren samenvallen.

Als wij hier vandaag bijeen zijn, is het eigenlijk ook een klein Pinksteren, buitenlandse missionarissen van de hele wereld zijn hier samen. Met daarbij medebroeders en zusters die over de hele wereld gewerkt hebben en anderen die hier in Nederland hun missionaire taak hebben verricht.

En waarom zijn we dan hier tezamen? Terwijl Europa zich geen raad weet met al die vluchtelingen, die langs alle kanten binnenstromen? De beelden op de TV overspoelen ons. Dat kleine ventje, dat daar aan de kust is aangespoeld, heeft ieder van ons geraakt.

Ook wij zullen ze gaan ontmoeten, mensen uit Syrië, Afghanistan en andere landen. In Nederland nog maar weinig vergeleken met de buurlanden van Syrië. Hoe moet dat nou? Ligt daar niet een stuk van onze zending? "Allen zijn wij doordrenkt van één Geest", zoals de eerste lezing zegt. Als multiculturele gemeenschap SVD-SSpS mogen we voorleven hoe wij met elkaar omgaan, in gastvrijheid en respect. En vandaaruit open staan naar wie op onze weg komt.

We houden de stroom vluchtelingen niet meer tegen en de weerstand zal enkel maar groter worden. Wat doen wij dan? Hoe gaan we hen tegemoet? Daar zal moed voor nodig zijn, om ook tegen de stroom in te gaan. Want Jezus redt het nooit alleen. Hij heeft ons daarbij nodig. Maar dan is het nodig dat we echt doordrenkt zijn van Zijn Geest, de Ruach. We lezen het in het evangelie: Hij blies over hen zijn Ruach uit en

zei: “*Ontvangt de Heilige Geest, de Ruach*”. Ten slotte nodigde de pater ons uit ‘elkaar toe te blazen’ Laat het maar waaien, ja stormen.

Na de Eucharistieviering gingen we allen naar de refter om te genieten van een kop koffie en gebak. Bij deze gelegenheid kreeg ieder de kans wat bij te praten en oude koeien uit de sloot te halen. Er werd gezongen, het was een gezellige sfeer.

Rond half zes werden we genodigd om in de “Buitenhof” de avondmaaltijd te gebruiken. Het was uitstekend verzorgd; lopend buffet met aan het eind ijs en wie nog wilde koffie. We sloten de dag af met een speech van Zuster Melina:

“Ons samenzijn zit er weer bijna op. Het geeft een goed gevoel dat wij tenminste een keer in het jaar elkaar ontmoeten als leden van de drie congregaties van Pater Arnold, de Arnoldus familie. Onze medezusters van de Altijddurende Aanbidding zijn wel heel karig vertegenwoordigd door Zr. Maria Luca. Dat maakt ons samenzijn compleet. Ons thema was deze keer: ”In de Geest van het Woord verbonden”.

We hebben dit thema, onze verbondenheid met JEZUS en de GEEST tijdens de Eucharistieviering mooi en betekenisvol gevierd.

Monique SSpS

LOURDES REDEVAART

Parochie Maria Sterre der Zee

Op 23 september gingen wij naar Lourdes als parochianen van Maria Sterre der Zee. Wij waren met 158 mensen, daarbij ook zes pastores en twee diakens. Wij waren verdeeld in zes hotels met als begeleiding een pastoor, een lid van VNB en een vrijwilliger van de parochie. Ons programma was dagelijks de heilige Mis, rozenkrans en andere gebeden. Ook een dag uit naar de Pyreneën.

Het was geweldig dat we elkaar leerden kennen en ons eigen verhaal konden vertellen. Wij waren als één familie van Gods kinderen. Alles was goed geregeld, zowel spiritueel als materieel. Iedereen was tevreden. In ons hotel was het heel gezellig. Vele jongeren hielpen onze oudere mensen.

Voor mij was het fijn dat ik elke dag aan tafel mocht vertellen over onze congregatie en ons leven. Zij waren benieuwd naar ons leven als paters en zusters in een huis. Wij (dat zijn vanuit Hircos P. Yan, P. Kodjo en ik) hebben een plan om deze mensen volgend jaar uit te nodigen bij het feest van onze stichter, de heilige Arnold Janssen. We hebben een onvergetelijke ervaring gehad met de Lourdes bedevaart 2015.

Elvira SSpS

ONTMOETINGS DAG

**Jaar van het Godgewijde leven
in het Sint Jan Centrum in 's-Hertogenbosch
1 oktober 2015**

Monseigneur Hurkmans nodigde alle religieuzen van zijn bisdom uit deel te nemen aan deze dag en samen stil te staan bij het religieuze leven - nu.

Als leidraad van deze dag werden drie korte citaten uit de brief van Paus Franciscus over het Godgewijde leven aangereikt:

1. Het vertellen van de eigen geschiedenis is onmisbaar om onze identiteit levend te houden.
2. Is Jezus daadwerkelijk de eerste en enige liefde, zoals we ons hebben voorgenomen toen we onze geloften aflegden?
3. Geef niet toe aan de verleiding van de getallen en van de efficiëntie en nog minder aan die van het vertrouwen op eigen krachten.

Deze uitspraken roepen de volgende vragen op:

1. Kunnen wij werkelijk met dankbaarheid op ons leven terug kijken?
2. Kunnen wij de huidige tijd met passie beleven?
3. Kunnen wij de toekomst hoopvol omarmen?

De dag begon met een Eucharistieviering in de kathedrale basiliek van Sint-Jan, waarin Monseigneur Hurkmans voorging. Daarna was er een lunch met broodjes en gelegenheid tot ontmoeting in het Sint-Jans-Centrum. De grote zaal was vol en het ging er levendig aan toe. Veel paters, broeders en zusters kenden elkaar of leerden elkaar kennen gedurende deze dag.

Om 13.30 uur volgden vijf boeiende getuigenissen, uitgaande van de verschillende fasen van het Godgewijde leven, door een Focolarino, een Norbertijn, een zuster van het Kostbaar Bloed, een frater van Tilburg en een zuster van Liefde, gevolgd door een enthousiast applaus. Iedere spreker of spreekster sprak vanuit zijn/haar hart en vanuit de praktijk van zijn of haar leven. En dit werd hooglijk gewaardeerd.

Daarna was er gelegenheid om tijdens een hapje en een drankje hier samen over na te praten. Daar werd volop gebruik van gemaakt. Tot slot zongen we samen enthousiast het lied:

“Wij hebben voor u gebeden dat uw geloof niet bezwijkt...”

Het programma eindigde met de wens, dat het een dag mocht zijn van vreugde, bemoediging en inspiratie. Dit doel is ruimschoots behaald. We waren één en gesterkt en verheugd! Daarom veel dank aan de organisatoren van deze geslaagde dag.

Theomara Barendse SSpS

GOUDEN BRUILOFTSVIERING

In onze kapel

Op zondag 4 oktober was er in onze kapel in Uden een bijzondere Eucharistieviering. De celebrant was Pastoor Konings uit Veghel. Hij is een huisvriend van het echtpaar Christ en Mientje Rooijakkers, die op deze dag hun Gouden huwelijksfeest vierden.

De voornaamste reden waarom zij dit feest bij ons wilden vieren was de zeer zwakke gezondheid van Christ. De tweede reden was hun tante Hanneke, Zr. Odelberta van

Asseldonk SSpS z.g. Aan het begin van de Eucharistieviering vertelt Mientje over zichzelf het volgende:

Dat wij vandaag in deze mooie kapel samen zijn om ons 50 jarig huwelijksfeest te vieren hebben we eigenlijk te danken aan tante Hanneke.

Op 22 jarige leeftijd heeft zij ervoor gekozen om hier in Uden naar het klooster te gaan. Vier jaar later, in 1922, is ze als Zr. Odelberta voor haar missiewerk vertrokken naar Flores. Voor ons moeder was dat heel moeilijk, tante was immers haar enige zus. Ze zei dan ook:

“Dat je zuster wordt begrijp ik wel, maar dat je zover weggaat. Ik denk dat we elkaar nooit meer zullen zien”. Haar antwoord was: *“Dat jij wilt trouwen met een andermans kind kan ik niet begrijpen. En we zullen elkaar later boven zeker terug zien”.* Ze heeft dan ook haar verdere leven doorgebracht en gewerkt op haar geliefd Flores. Op 7 juli 1974 is ze op 78 jarige leeftijd overleden.

Drie jaar is ze geïnterneerd geweest door de Japanse bezetter. Dat was voor haar zeer zeker een zware tijd. Hierover vertelde ze nooit iets in haar brieven en zelfs niet aan haar medezusters. In stilte heeft ze door veel te bidden het kampleven voor zichzelf proberen te verwerken. Groot respect hiervoor.

We kennen haar alleen van foto's en van de verhalen van onze ouders en de verhalen van Zr. Anselme, die vele jaren met haar heeft samen gewerkt. Ook van Zr. Odetta en Zr. Theresilla, die haar hebben gekend en vandaag erbij kunnen zijn.

19 jaar geleden hebben Christ en ik haar graf mogen bezoeken. Dat heeft een diepe indruk op ons gemaakt. Ook de kennismaking met de zusters van Lela was hartverwarmend. Op de plek te kunnen zijn waar ze haar leven in dienst heeft gesteld voor haar medemensen was voor ons een ervaring om nooit te vergeten. Lela, waar tante ligt begraven, heeft dan ook een speciaal plekje in ons hart.

Daarom willen wij deze viering beginnen met het Indonesisch lied: *Hanya nama Yesus* (vertaling: *alleen de naam van Jezus*). Na de eucharistieviering was er een korte samenkomst in de “Buitenhof”, waar in plaats van een receptie een dronk werd uitgebracht op het Gouden Bruiloftspaar.

Odetta SSpS

EVEN VOORSTELLEN

Mag ik mij even voorstellen.

Mijn naam is zuster Francien van den Bergen. Ik ben geboren op twintig augustus 1964 in Zuid-Limburg in de plaats Heerlen en ben met mijn vier jaar oudere broer opgegroeid in een mijnwerkersgezin.

Na ongeveer zeventien jaar in de gezondheidszorg gewerkt te hebben, eerst als bejaarde helpende /verzorgende en later als

ziekenverzorgende, ben ik in 1993 ingetreden in de congregatie Missiezusters Dienaressen van de Heilige Geest.

Van 1993-1995 heb ik de voorbereidingsfases of wel het postulaat in Aken (Duitsland) gevolgd en het noviciaat in Oostenrijk (Wöllersdorf). Na het afleggen van mijn eerste geloften ben ik naar onze internationale gemeenschap Hircos in Den Haag gegaan. Daar heb ik van 1995-2000 een betaalde baan in een zorgcentrum gehad als activiteitenbegeleidster. In deze periode heb ik gewerkt op een huiskamer project voor psychosomatische ouderen, dagverzorging en heb een project dagbesteding mee opgezet.

In 2001 heb ik mijn Eeuwige geloften in onze congregatie afgelegd en kreeg ik missiebenoeming voor Togo (West-Afrika). Van 2002 tot 2013 mocht ik in Togo werken. Op de allereerste plaats in de hoofdstad Lomé, waar ik als catechist op twee scholen werkte en zieken thuis bezocht.

In 2007 werd ik overgeplaatst naar het binnenland en wel in het dorp Bassar. Daar werd ik mediator voor het Liliane Fonds en dit was werkelijk mijn passie. Het begeleiden van baby's, kinderen en jongeren naar bijvoorbeeld een ziekenhuis, revalidatiecentrum.

Ook het begeleiden van jongeren naar hun zelfstandigheid door bijvoorbeeld een opleiding tot schoenmaker te laten volgen en een klein atelier te bouwen waardoor ze zich in de toekomst in hun onderhoud kunnen voorzien.

Helaas moest ik enkele maanden geleden om gezondheidsredenen Togo verlaten. Om me toch zinvol in te kunnen blijven zetten voor het Liliane Fonds, ben ik inmiddels regio-vrijwilligster geworden voor het Liliane Fonds (Oost Brabant en Limburg). Het doel van het Liliane Fonds is ‘de toekomstdroom van kinderen met een handicap gelijkwaardig en zo volledig mogelijk mee in hun thuissituatie en hun gemeenschap op te nemen.’ Een bijdrage aan een wereld die openstaat voor iedereen en waarin ook de armste kinderen met een handicap al hun talenten kunnen ontwikkelen en inzetten.

Door mijn ervaring in de praktijk als mediator van het Liliane Fonds en nu als vrijwilligster, weet ik dat het belangrijk is zo veel mogelijk mensen te bereiken en aan het denken te zetten om het Liliane Fonds te ondersteunen.

Op deze manier wil ik nu een ‘steentje bijdragen’ aan wat ik achter liet in Togo...de kinderen met een handicap. Het Liliane Fonds heeft het CBF-Keur (Centraal Bureau Fondswerving) sinds 1992. Dit betekent dat ze voldoen aan de eisen die het Centraal Bureau Fondsenwerving stelt aan bestuur, beleid, fondsenwerving, de verantwoording van bestedingen en verslaglegging. Wil u meer weten, ga dan naar www.lilianefonds.nl

Francien van den Bergen SSpS

HALLO AMSTERDAM

Amsterdam Zuidoost telt honderden vrijwillig(st)ers die zich met hart en ziel inzetten voor hun medemens en hun sociale omgeving. Enkelen van de honderden vrijwillig(st)ers zijn onze zusters die in Amsterdam wonen. Ze proberen om het cement van de samenleving te vormen en te bouwen.

Dat is niet altijd zo eenvoudig. Enkele keren meldden onze zusters zich aan bij verschillende vrijwilligsterorganisaties. En paar keer ook kregen ze antwoord dat de organisaties op dit moment genoeg vrijwilligers hadden. Maar deze ervaringen hebben hun niet kunnen ontmoedigen.

In de laatste week van september meldden Zr. Celine en Zr. Lili zich aan als vrijwilligster bij VENZO (Stichting Vrijwilligers en ZO). VENZO is hét verbindingsplatform voor vrijwilligerswerk in Amsterdam Zuidoost en zet zich in om vrijwilligers, vrijwilligersorganisaties en professionele instellingen die met vrijwillig(st)ers werken te informeren, adviseren en ondersteunen.

Op 13 oktober 2015 kregen ze een oproep en hebben ze in Bijlmerdreef het vrijwilligerscontract met VENZO getekend. Na een week heeft de coördinator van VENZO hun namen op hun rooster gezet. Eén keer per week (het kunnen verschillende dagen zijn, dat hangt af van de rooster) gaan ze naar de noodopvang voor vluchtelingen van HVO-Querido aan de Flierbosdreef. (HVO-Querido: opvang, woonbegeleiding, dagactiviteiten...) Op dit moment coördineert HVO-Querido de opvang van 780 vluchtelingen in Amsterdam Zuidoost.

Samen met andere vrijwilligers van VENZO en het Rode Kruis gaan ze werken in verschillende afdelingen, onder andere afdeling voor de kinderen waar ze mogen blijven leren en spelen, afdeling voor te koken en te eten; er wordt gezorgd voor voedsel voor de vluchtelingen, slaapkamers en

“winkelafdeling”, waar de vluchtelingen kleding kunnen kiezen. In deze afdeling werken zusters Celine en Lili meestal.

Op 29 oktober bezocht de Amsterdamse burgemeester, Eberhard van der Laan, de noodopvang voor vluchtelingen van HVO-Querido aan de Flierbosdreef. De burgemeester wilde graag met eigen ogen zien hoe het er in deze opvang aan toegaat. Van der Laan werd rondgeleid door de teammanager van de locatie, Larissa Wijn Nobel en de HVO-Querido bestuurder Clemens Blaas.

In een ongedwongen sfeer heeft de burgemeester met diverse vluchtelingen gesproken, hoewel hij natuurlijk niet direct ieders problemen kan oplossen. De burgemeester was ook bijzonder

geïnteresseerd in de medewerkers en vrijwilligers die deze voorzieningen runnen. Toen Wilma Kop van vrijwilligersorganisatie VENZO hem uitnodigde om ook even in hun “winkeltje” te komen kijken. Het is feitelijk een uitgiftepunt voor kleding, schoenen en andere spullen, stemde van der Laan direct in

en voelde de situatie goed aan door voor te stellen samen met de vrijwilligers op de foto te gaan.

Tot slot sprak van der Laan zijn grote waardering uit voor de inzet van iedereen die deze opvang in Amsterdam mogelijk maakt.

Niet zo veel dingen kunnen we doen, maar aanwezig zijn rondom de vluchtelingen en samenwerken met andere mensen, die met handen en voeten willen meedoen, geeft meer betekenis.

Lili SSpS

GELOVEN MET PASSIE

Evenals voorafgaande jaren was er ook dit jaar een bijeenkomst georganiseerd door KRL (Kleurrijk Religieus Leven) in Den Bosch.

Op 24 oktober kwamen we met bijna 150 personen bij elkaar in het Pierson College om elkaar weer te

ontmoeten en ons te laten inspireren door te luisteren naar de manier van leven van mannen en vrouwen, hoe zij nu hun geloof met passie beleven en uitdragen. De bijeenkomst begon met een mooie gebedsviering.

Prof. Dr. Wil Derkse was de spreker van de dag. In zijn toespraak sloot hij aan bij het thema van de dag: “Geloven met passie”. Het Godgewijd en mensgewijd leven is een intense en gepassioneerde wijze van leven, die ook in troosteloze en uitzichtloze situaties gevoed wordt door een onvoorwaardelijke hoop: de Levende kan ver weg getrokken lijken en ons al bijna lijken vergeten te zijn, maar zal weer thuis komen. “De lamp brandend houden” betekent: de bereidheid om ons door alles wat er in de wereld gebeurt te laten raken.

Professor Derkse heeft ook bijzonder gesproken over “Het Jaar van de Barmhartigheid”, dat op 8 december begonnen is. Godgewijd leven is namelijk ook mensgewijd leven: gastvrijheid, zorg voor anderen, barmhartigheid en rechtvaardigheid.

Bij al deze kernwaarden van ons geloof draait het erom anderen tot leven te brengen vanuit het contact met de Levende. Barmhartigheid is een mens- en wereld omvormende deugd. Het staat in contrast met een cultuur van wantrouwen en afrekenen. De klassieke zeven “Werken van Barmhartigheid” hebben ook voor onze tijd grote waarde.

Gedurende de dag waren er ook workshops geleid door de organisaties en enkele congregaties. De deelnemers konden in discussie gaan over onrechtvaardige economische betrekkingen tussen Afrika en Europa; ontdekken hoe iconen een deur kunnen openen naar nieuwe aspecten van geloof; leren hoe Braziliaanse leken missionarissen in Nederland de nieuwe evangelisatie vorm geven; zich laten inspireren door de kantieken van Grignon de Monfort; horen hoe Sant’ Egidio in Amsterdam werkt aan vrede en gerechtigheid en zich laten inspireren door Laudato Si’.

De dag werd afgesloten met een eenvoudige gebedsviering. Iedereen kreeg als herinnering een lichtje aangeboden dat symbool stond voor deze passie. Na afloop was er ook borrel met hapjes.

Suchita SSpS

HAAGSE KRACH (HK) 1000

Op 31 oktober hadden wij in Den Haag een groot evenement: de grootste bijeenkomst op het gebied van duurzaamheid ooit gehouden in Nederland. Een dag waarop wij als bewoners, werkgevers, ondernemers, vrienden, beleidsmakers, dialoogbegeleiders, blokhoofden, expats, uitvoerders en de leden van het organisatie comité van Den Haag samenkwamen om onze dromen en ideeën over een mooier, schoner, leefbaarder en duurzamer Den Haag uit te wisselen.

Het programma bestaat uit welkomstwoord, luisteroefening, dromen delen, tafels schuiven, van dromen naar ideeën, lunch, ontspanningen, van idee naar doen, HK1000 lied, slotwoord swingende afsluiting en borrel.

Een dag waarop 1000 dromen verzameld worden waarvan er 100 uitgevoerd zouden worden. Bijvoorbeeld: burens met namen en een verhaal, kunst en cultuur op kleinschalig niveau, schone wijk Den Haag, groen en schoon, gedragsverandering met veel positieve stimulans. Fantastisch!

Voor mij was deze dag leerzaam en verrijkend. Ook door de vele ontmoetingen.

Elvira SSpS

GENERALE VISITATIE

In onze provincie

Onze Nederlandse Provincie krijgt eens in de zes jaar bezoek van een lid van ons generaal bestuur voor de generale visitatie. Van 5 tot 24 November 2015 was zuster Eleonora Cichon drie weken aanwezig in onze Provincie.

Een generale visitatie is bedoeld om persoonlijk contact te hebben met iedere zuster in de provincie en om de relatie tussen het generale bestuur en provincie te versterken.

Zr. Eleonora bezocht de zusters persoonlijk, zij ontmoette de leidsters en leken-medewerkers en alle zusters in iedere gemeenschap. Op deze manier krijgt het generale bestuur inzicht in de concrete situatie in het leven en de zorgen van

iedere zuster afzonderlijk, in elke gemeenschap en in de provincie. Zoals zuster Melina in haar welkomstwoord bij de openingsdienst zei: *“De bezieling en organisatie binnen onze congregatie hangen grotendeels af van de goede samenwerking tussen de provincial /regionale besturen en het generale bestuur van onze congregatie”*.

Ter voorbereiding van deze visitatie had Zr. Eleonora zowel de provincie alsook de gemeenschappen en de zusters persoonlijk gevraagd om onze verwachtingen, verlangens en zorgen van onze provincie van nu en over de toekomst aan haar door te geven. Dit hielp haar zich goed te kunnen voorbereiden en daarin inzicht te krijgen.

Vanuit deze verwachtingen, verlangens en zorgen hebben wij (het bestuur en Zr. Eleonora) het thema van de visitatie voorgesteld.

Het thema was: “Leven Geven aan de Communio onder ons terwijl wij onze kring groter maken”. Dit thema is gebaseerd op de Richtlijnen van ons 14de Generale Kapittel. Communio verbindt ons.

In haar lezing en input heeft ze ons begeleid om dieper in te kunnen gaan op de inhoud van dit thema en zij heeft ons uitgenodigd om terug te gaan naar de bron van ons leven, ons te verdiepen in ons authentieke getuigenis, de kwetsbaarheid van onze provincie, de leiderschap en onze dienstbaarheid.

De visitatrice geeft duidelijk aan dat het belangrijk is dat we innerlijk sterk zijn en samen de zorgen van onze provincie aandacht geven.

We kunnen onze provincie versterken, ongeacht de leeftijd of je oud of jong bent. “Met deze

gedachten”, zei Zr. Eleonora “kunnen we meer effectief zijn in het opbouwproces van de communio en in het groter maken van de kring. Laat ons over ons leven reflecteren in deze context. Wij als Godgewijde vrouwen zijn geroepen en uitgedaagd om in communio te leven en onze kring groter te maken. Iedereen moet tijd nemen om deze essentiële kenmerken van godgewijde vrouwen te integreren in haar leven. Het fundamenteel aspect in de opbouw van de communio onder Godgewijde vrouwen is het bewustzijn dat wij in ‘Gods beeld en gelijkenis’ geschapen zijn, ook de anderen. Wij zijn vrouwen en we zijn gewijd tot God. God heeft ons als vrouwen geroepen, Hij is de basis, het fundament.

Enkele belangrijke en concrete kenmerken van ons leven is ook het accepteren van jezelf als vrouw; onze roeping als SSpS stelt ons in staat goede en hechte relaties te creëren; ook intimiteit van relatie met jezelf. Dit is belangrijk in de opbouw van communio.

Als SSpS zijn we geroepen om leven te geven en niet alleen maar op onszelf gericht zijn. Dit vraagt dat ik mijn eigen realiteit ken en ervoor gevoelig ben de realiteit van de wereld en van de ander te kennen. Wanneer we diepe waardering, acceptatie en respect tonen, dan delen we leven, waarheid, schoonheid en goedheid. Wanneer we van waarheid en schoonheid getuigen, dan delen we ook op een zinvolle manier ons leven met anderen, overal waar we naar toe gaan. We getuigen van het Evangelie van Jezus en Hij zendt ons weer uit.

Tijdens haar visitatie heeft Zr. Eleonora ook bezoek gebracht aan de plaatsen waar de zusters werken zoals in Tilburg, Amsterdam, Den Haag, Druten en Treebeek. Ze is

heel erg geïnteresseerd en open; zij kan goed luisteren en ze bemoedigde ons om dit missiewerk te blijven doen en door te gaan. Zij heeft ook bijzondere belangstelling aan onze ouderen.

Op 17 november ontmoette ze onze paters SVD in de Duivendrecht-community en de provinciale raden van de SVD en SSpS. Met elkaar deelden we onze gezamenlijke zorgen en spraken we over de toekomst en de onderlinge samenwerking tussen ons als Arnoldus Familie.

Op 24 november 2015 was de afsluiting van deze visitatie. In haar slot- en dankwoord zei zuster Melina het volgende:

“Onze Generale Visitatie onder de leiding van zuster Eleonora Cichon, generaal bestuurslid, zit er weer op. Ons hart is vol dankbaarheid. Wij zijn hier samen om God te danken voor de zegeningen die we hebben ontvangen gedurende deze drie weken. Allereerst dank aan God, de Vader, Zoon en Heilige Geest.

Dankbaar zijn we Zr. Eleonora voor haar aanwezigheid; ze heeft echt de moeite genomen om alle zusters te ontmoeten, toe te spreken, te inspireren, te bezielen, uit te dagen en vooral naar hen te luisteren met veel liefde en geduld; luisteren naar hun vreugde, naar hun zorgen en verlangens. We voelen dat echt geluisterd wordt. Dit geeft ons het gevoel dat we er niet alleen voor staan.

Haar komst wekt in ons de hoop die in ons hart leeft. Hoop voor de toekomst. Met z'n allen gaan we weer met veel moed en vertrouwen de toekomst in.

Hartelijk dank aan iedere zuster in de provincie die zich met hart en ziel heeft ingezet om deze visitatie goed en vruchtbaar te laten verlopen. Met name voor jullie medewerking tijdens de voorbereidingen.

Dank aan onze medewerkers die ook een bijdrage hieraan hebben geleverd. Heilige Drieëne God, we brengen U onze dank in gebed en zang in deze Eucharistie, die kapelaan Schaepman samen met ons viert”.

Yuliana Mamuk SSpS

PROEF PROJECT VAN KIEMKRACHT

Het is een zegen en een groot voorrecht voor ons drieën, Zuster Judith, Celine en Lili, om uitgezonden te zijn naar Amsterdam.

Nadat Zuster Judith en Zuster Celine het jaar van oriëntatie en verkenning hadden afgesloten proberen wij nu, samen met onze broeders SVD en de parochie, hier te werken.

Arme mensen, vluchtelingen en eenzame mensen zijn een probleem van deze tijd en dit zal in de toekomst wellicht toenemen. Dit gegeven was voor ons aanleiding te onderzoeken op welke manier we konden bijdragen aan de bestrijding van armoede en eenzaamheid in deze tijd.

We proberen een nieuw apostolaat op te bouwen. Onder de naam “Project Kiemkracht” zijn we met onze activiteiten gestart op 1 december 2015.

Project Kiemkracht bewerkt koppelingen tussen vrijwilligers, enkele enthousiaste mensen en vluchtelingen. Dit alles gebeurt onder goede begeleiding, zodat in de toekomst een duurzame relatie kan worden opgebouwd. We nodigen vluchtelingen uit. Ruim 40 volwassenen en vier kinderen waren aanwezig, inclusief de vrijwilligers en de

chauffeurs.

Voor de realisatie van het project en om de kosten voor de eerste vier maanden te dekken hebben we een aanvraag ingediend bij de SVD en de SSpS, daarnaast heeft de parochie ook een financiële bijdrage geleverd.

Binnen het project ondersteunen we een aantal activiteiten. We hebben nagedacht over het organiseren van ontmoetingsactiviteiten voor vrijwilligers. Samen met vrijwilligers zetten we ons in voor mensen in nood.

Lili SSpS

IN MEMORIAM

Zuster Achilla
Anna Johanna Jozefiena Jorissen

*“De Heer is mijn Herder,
het ontbreekt mij aan niets”*
Psalm 23:1

Geboren	: 17-03-1922 Baexem Bisdom Roermond
Ingetreden	: 20-04-1944 Mariabosch Baexem
Eerste Geloften	: 02-07-1947 Mariabosch Baexem
Eeuwige Geloften	: 02-07-1953 Mariabosch Baexem
Overleden	: 29-09-2015 Uden
Begraven	: 03-10-2015 Uden

Als oudste van het gezin met zeven kinderen, drie jongens en vier meisjes, groeide Anneke op in een bosrijke omgeving in de buurt van een groot Jezuïetenklooster te Baexem. In haar eigen levensverhaal schrijft ze onder meer: *“Op de boerderij hadden we een zeer mooi, open en veilig leven. Dankbaar ben ik voor mijn schooltijd bij de zusters, vooral voor Zuster Magdala en de kapelaan van de parochie, die me mét mijn ouders altijd de weg naar het goede en hulpvaardigheid voorhielden...”*

Toen Anneke 22 jaar was trad ze in te Baexem om missiezuster te worden. Haar verlangen om inderdaad uitgezonden te worden ging echter niet in vervulling.

Kort na haar eerste geloften ging ze naar Kerkrade voor de verpleegsteropleiding en verdere studie. Jarenlang heeft zij daar als verpleegster en docente gewerkt en heeft ze met haar missionaire geest veel mogen betekenen in de begeleiding van veel jonge zusters.

In 1967 was ze drie maanden in het generalaat in Rome om de herziening van onze constituties mee voor te bereiden. Een jaar later werd zij benoemd voor het nieuwe Bejaardenhuis, het latere “Erkenkamp” in Steyl om daar te werken als adjunct directrice in het tehuis voor 120 bewoners en was ze overste van de communiteit. Bijna 20 jaar heeft zij zich daar ingezet voor de bewoners, medewerkers en voor de medezusters. Zelf schrijft zij daar over: *“In het begin was het moeilijk, maar later werd het een zeer rijke tijd in Erkenkamp”. Ik ben dankbaar voor de vele mooie ervaringen*”.

Na haar pensionering in 1987 woonde en werkte ze nog 10 jaar in het Missiehuis St. Michael, Steyl, waar ze eveneens weer in een fijne gemeenschap terecht kwam en *“waar we een rijk geestelijk leven hadden! In 1998 verlangde ik terug te gaan naar de Nederlandse Provincie. Ik ben de Moederhuis Provincie nog altijd dankbaar voor alles wat ik daar mocht ontvangen*”.

Voor haar gedachtenisplaatje liet zij ons de volgende tekst na: *“God heeft mij altijd begeleid. Ik mocht in mijn leven zoveel goeds ervaren, Uw liefde heeft steeds om mij heen gestaan. Heel mijn leven ben ik door U gedragen, U en U alleen bent met mij meegetrokken. U wilde mijn vrede zijn. Dank voor Uw goedheid en innige liefde!”*.

En wij zijn zuster Achilla dankbaar voor haar leven in dienstbaarheid en trouw, hartelijkheid en vredelievendheid. Dat zij nu voorgoed in Gods eeuwige liefde en vrede mag leven is onze wens en onze bede.

Marie José Geurts SSpS

WENSEN

De dag gaat voorbij
De maand gaat ook voorbij
De wereld draait door
Ik zit nog te wachten

De dag gaat gewoon voorbij
De tijd gaat ook gewoon voorbij
De wereld draait door
HIJ komt nabij

De dag gaat doodgewoon voorbij
Zo gaat het met de seizoenen
De wereld draait door
HIJ is hier, Immanuel

HIJ komt als een kwetsbaar kind
Als een licht in de duisternis
Hoe wonderlijk mooi is HIJ

Namens het redactieteam,
wensen we u...
Voor de laatste dag van dit jaar
Veel gezelligheid met elkaar
Voor de dagen die komen gaan
Veel geluk, liefde, gezondheid
Meer en meer

Vrolijke Kerstdagen 2015
en een Gelukkig Nieuwjaar 2016

MEDEDELINGEN

Namens alle zusters van de Provincie Nederland wensen we jullie...

Proficiat voor jullie professiefeest.

Jubilarissen 2016:

Zr. Andria	2 januari	70 jaar
Zr. Achillia	2 januari	60 jaar
Zr. Albertildis	2 januari	60 jaar
Zr. Avita	2 juli	70 jaar
Zr. Henrilena	2 juli	65 jaar
Zr. Gré	2 juli	60 jaar

CONGREGATIONELE RICHTLIJNEN 2014-2020

Communio met God

De kern van onze missionaire gemeenschappen is onze onderlinge verbondenheid te beleven als een gave van de Drieëne God. Hij is de bron en kern van ons leven en onze missie. We proberen steeds meer bewust de Blijde Boodschap te beleven en te delen en daardoor aan anderen door te geven.

Communio met de Gemarginaliseerden en uitgesloten

Door onze communio met gemarginaliseerden en uitgestoten gaan we persoonlijk en als gemeenschap onze programma's en activiteiten evalueren en zo nodig aanpassen aan de noden van deze tijd in deze wereld.

Communio met de Schepping

Als trouwe rentmeesters willen we Gods schepping beheren, zodat alle mensen, ook die na ons komen, mogen leven van deze rijkdom. We mogen van zijn rijkdom genieten, maar het is onze opdracht de schepping te behoeden en te bewaren.

Communio met de Congregatie

Als missiezusters Dienaressen van de Heilige Geest voelen wij ons medeverantwoordelijk met de missie en visie van onze congregatie.

Verzoek: Als u foto's stuurt naar de redactie, graag met verduidelijking.

Adres van Onder Ons:

Provinciaal Missiezusters Dienaressen v.d. Heilige Geest.

Volkelseweg 30, 5405 Uden.

newonderons@gmail.com